

Máltai Esték ? Pokoli Torony és Monor

A Máltai Esték programsorozat negyedik előadásában Lőrincz Norbert és Kiss Dávid a Magyar Máltai Szeretetszolgálat integrációs programjainak vezetői mutatták be a karitatív szervezet két emblemikus programját, a veszprémi Pokoli Toronyban és a monori cigánytelepen végzett munkát. Előadásuk címe: ? A nyomor mosolya. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat a telepi körülmények között élő emberek életében.?

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat az ország számos pontján – egyebek között Tarnabodon, Veszprémbe, a tatabányai Mésztelepen, Monoron, Gyulajon, Kadarkúton, Fügeden – indította el „telep-programjait, melyek közös jellemzője, hogy intenzív jelenléttel, diagnózisok és alternatív megoldások felállításával, személyes kapcsolatok kialakításával, közösségépítéssel és intézményes ellátások biztosításával próbálják meg javítani az ott élők helyzetét és életkörülményeit. A Máltai Esték szeptember 25.-i előadásán a két előadó – Lőrincz Norbert a veszprémi program vezetője és Kiss Dávid a monori program korábbi vezetője – a veszprémi Pokoli Toronyban és a monori cigánytelepen folyó munkáról beszéltek, az előadást személyes történeteik színesítették.

Lőrincz Norbert elmondta, hogy a veszprémi Pokoli Toronyban folyó munka 2009-ben kezdődött egy olyan hírhedt várt toronyházban ahová korábban rendőri kíséret nélkül még a postás sem mert bemenni. A Pokoli Torony egy ún. vertikális telep, ahol az indulás nem kis nehézségei, alapvető életveszély-elhárítási munkák után mára a ház társasházzá várt, a lakókörnyezetet rendbehozták, gyerekjátsszó szobát hoztak létre, közösségi tereket létesítettek, rehabilitációs hajléktalan otthont alakítottak ki, felújították a közmű- és csatorna hálózatot, játszótérét építettek, fejlesztő pedagógusok foglalkoznak a gyerekekkel. Lőrincz Norbert hangsúlyozta, hogy telepi programot csak úgy lehet csinálni, ha az ott élő emberek értik, hogy mi és miért történik, ami csak emberi kapcsolatokon, intenzív jelenléten keresztül valósulhat meg.

A monori program 2005-ben indult el egy közel 500 fős nyomortelepen Monor kertvárosi részében. A program egyik elindítója Kiss Dávid elmondta, hogy a kezdetekkor és később is folyamatosan diagnózisokat állítottak fel, és ezekre kerestek válaszokat. Beszélt a „hangárról”, (eredeti funkciója tulipánkeltető konténer volt), mely mára a program jelképévé várt, és amelyben tanulásra és játékra alkalmas tereket alakítottak ki, gyermekprogramokat és fejlesztő programokat szerveztek. Megteremtették a tanulás, és iskolába járás feltételeit, nyaralni vitték a gyerekeket, elindult a Biztos Kezdet Program, megszervezték az egészségügyi ellátást és a szűréseket, javítottak a lakhatási körülményeken, és mára már sportegyesülete is van a közösségnek. Kiss Dávid a közel tíz éve folyó munka egyik legnagyobb eredményeként emelte ki, hogy a telep gyermekei közül három éve senki sem bukott meg évismértéssel, és az ún. speciális kisegítő tagozat idén megszűnt, mert a telepen már nincs olyan gyermek, akinek erre szüksége lenne.

A két előadás a jelenléten alapuló telepi programok közös jellemzőit is bemutatta, azt, hogy hosszú idő szükséges a változások beindítására, a programok megvalósítására, és az intenzív és személyes „jelen-levés” fontosságát emelte ki, amely lehetőséget ad arra, hogy a problémákat belülről érezve kezdődjenek el változások.